

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. Melniciuc Oleg)
Dosar nr. 3r-252/22 (2-22029122-02-3r-10052022)

Republica Moldova
Curtea de Apel Chișinău
DECIZIE

16 iunie 2022
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor de contencios administrativ
în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ghenadie Mîra
Grigore Dașchevici
Angela Bostan

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată și fără citarea participanților la proces, recursul declarat de S.R.L. „DFM” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 4 aprilie 2022, adoptată în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.R.L. „DFM” împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei și argumentelor recursului, Completul judiciar,-

C O N S T A T Ă :

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La 1 martie 2022, S.R.L. „DFM” a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani acțiune în contencios administrativ formulată împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor privind anularea deciziei Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-15-8d din 16 februarie 2022.

Concomitent cu depunerea acțiunii, S.R.L. „DFM” a formulat și cerință cu privire la suspendarea executării deciziei Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-15-8d din 16 februarie 2022.

În motivarea cerinței de suspendare, S.R.L. „DFM” a indicat că, decizia contestată este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă în rezultatul aplicării arbitrare a dreptului discreționar, în cadrul unei proceduri administrative desfășurate, cu grave încălcări de procedură.

A indicat, că decizia Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-15-8d din 16 februarie 2022, este un document defectuos și abuziv, dat fiind modul de tratare a situației factologice, desprins din următorul text „întrucât s-au stabilit suspiciuni pertinente de spălare a banilor sau de comitere a infracțiunilor asociate acesteia, în baza informațiilor parvenite în conformitate cu prevederile legii, inclusiv a solicitărilor autorităților competente din alte jurisdicții”.

Reclamanta a susținut, că o asemenea abordare este greșită, fiind în contradicție cu situația factologică de către pârâtă, or, autorității publice îi este cunoscută circumstanța potrivit căreia la data de 27 decembrie 2021, Geler Arie, în calitate de cumpărător, a încheiat contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 11739 cu Minayev Andriy, în calitate de vânzător, iar acest contract a fost autentificat notarial. Obiectul contractului l-a constituit procurarea de către Geler Arie a 90 % din capitalul social al S.R.L. „DFM”.

A menționat, că conform pct. 3.1 din contract, partea socială a fost vândută la prețul de 1 000 000,00 euro. Prețul a fost stabilit de părți de comun acord și urma a fi achitat de către cumpărător vânzătorului la B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A., în decurs de 5 zile lucrătoare din momentul semnării contractului.

A arătat, că la 28 decembrie 2021, de către cumpărător a fost realizat transferul în cuantum de 1 000 000,00 euro, fiind indicată destinația plății – procurarea a 90 % din capitalul social al S.R.L. „DFM”, potrivit contractului din 27 decembrie 2021. Ca efect al înstrăinării celor 90 % din capitalul social al S.R.L. „DFM”, precum și achitarea prețului contractual, prin decizia Agenției Servicii Publice din 29 decembrie 2021, au fost înregistrate și consemnate modificări în Registrul de stat al persoanelor juridice, astfel încât Geler Arie, a obținut dreptul de proprietate a 90 % din capitalul social al S.R.L. „DFM”, iar lui Minayev Andryi i-au rămas 10 % din capitalul social al S.R.L. „DFM”.

A invocat, că notarului care i-a fost autentificat contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 11739 din 27 decembrie 2021, i s-a pus la dispoziție dovezi confirmative din partea cumpărătorului care atestă disponibilitatea mijloacelor financiare de a achita prețul contractului și legalitatea provenienței banilor. La fel, au fost prezentate instituției bancare următoarele înscrisuri: hotărârile societății comerciale BEPAT B.V. despre alocarea dividendelor, precum și extrasul din registrul de stat al societăților comerciale ținut de Olanda despre compania BEPAT B.V.; rapoartele financiare ale companiei BEPAT B.V. pentru anii 2019-2020, inclusiv informații cu privire la impozitul pe profit, declarațiile

fiscale ale companiei BEPAT B.V. pentru anii 2019-2020, care confirmă alocarea dividendelor.

Corespunzător, a invocat că, asociatul S.R.L. „DFM” ce deține 90 % din capitalul social, beneficiază în condițiile legale de profitul net (dividendele), iar S.R.L. „DFM” este obligată să le achite în conformitate cu hotărârea asociaților. Astfel, a susținut că, există indici temeinici de natură să pună sub semnul întrebării prezumția de legalitate a actului administrativ individual defavorabil contestat.

Reclamanta a remarcat, că executarea în continuare a actului administrativ contestat, va avea drept consecință producerea daunelor financiare ireparabile, or, din decizia respectivă, asociatul S.R.L. „DFM” nu valorifica mijloacele financiare ce i se cuvin, sub formă de profit net, urmare a procurării în condiții de legalitate a celor 90 % din capitalul social al S.R.L. „DFM”. Or, prin tranzacției de către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, asociatul este obstrucționat în activitatea comercială preconizată a fi realizată peste hotare, prin valorificarea profitului net ce i se cuvine în condiții de legalitate.

A insistat, că sistarea tranzacției în privința sumei de 210 816,92 euro, în lipsa unei încălcări a legislației în domeniul spălării banilor de către reclamantă, afectează în mod decisiv interesul asociatului S.R.L. „DFM” în calitate de proprietar de a-și valorifica proprietatea, obstrucționând realizarea investițiilor private preconizate. Or, începând cu 16 februarie 2022, până la moment, S.R.L. „DFM” suportă continuu un venit ratat, pe care îl va pune în sarcina statului Republica Moldova prin prisma Legii cu privire la investițiile în activitatea de întreprinzător.

Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 4 aprilie 2022, s-a respins cererea depusă de S.R.L. „DFM” cu privire la suspendarea executării deciziei Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor nr. 03/2-i5-8d din 16 februarie 2022 privind sistarea imediată a executării tranzacțiilor suspecte de achitare a dividendelor către asociatul Geler Arie ale persoanei juridice S.R.L. „DFM”, pe un termen de 30 de zile lucrătoare, în privința a 210 816,92 euro, numărul contului MD10VI022241700000103, ca neîntemeiată.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, pe 18 aprilie 2022, S.R.L. „DFM” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 4 aprilie 2022, prin care solicită casarea încheierii contestare și adoptarea unei noi hotărâri prin care se va soluționa problema în fond, în sensul admiterii integrale a cererii de suspendare a executării deciziei Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-15-8d din 16 februarie 2022, până la judecare în fond a cauzei de contencios administrativ.

În motivarea recursului declarat, după reiterarea argumentelor de fapt și de drept expuse în cererea de suspendare, recurenta indică că, nu a fost citată pentru ședința din 4 aprilie 2022 și nici nu i-a fost oferită referința Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, încălcând prin aceasta prevederile art. 33 alin. (13) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.

Invocă că, din cauza neantrenării recurentei în examinarea cererii de suspendare a actului administrativ individual defavorabil, instanța de fond a acceptat necondiționat argumentele prezentate de intimat în referința sa, fără a lua în calcul probele prezentate de S.R.L. „DFM”.

Sușține că, prima instanță întru motivarea soluției adoptate, a apelat la distorsionarea situației de fapt și de drept, limitându-se doar la verificarea faptului dacă Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor a fost competent să emită actul administrativ individual contestat.

Afirmă că instanța nu a intrat în esența argumentelor etalate de reclamantă, context în care anularea actului administrativ individual nu va avea capacitatea de a restabili situația juridică de până la blocarea dividendelor de către intimat, întrucât investiția preconizată a mijloacelor financiare ce aparțin lui Geler Arie, își va pierde actualitatea.

Menționează, că în partea introductivă a actului judecătoresc contestat s-a indicat că, judecătorul ar fi soluționat cererea de suspendare a executării actului administrativ individual contestat, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „DFM” împotriva Preturii sectorului Centru, municipiul Chișinău. Această mențiune din încheiere, în opinia recurente, denotă că nu suntem în prezența unei erori tehnice în care s-a confundat pârâțul, ci în prezența unei compilări de texte care își are originea din alte încheieri, fără a le adapta la dosarul examinat.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii

judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Completul judiciar a constatat că, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 4 aprilie 2022, a fost comunicată recurenteii la 4 aprilie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă pe 18 aprilie 2022.

Pornind de la analiza curgerii termenilor detaliați *supra*, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de S.R.L. „DFM” a fost depus în interiorul termenul legal.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că *instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărîrea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerințelor stabilite la art.233 alin.(1) și (2) și art.234 alin.(1) și apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.*

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul reține, că recursul depus de S.R.L. „DFM” conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază solicitările.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs a argumentelor părților și cadrului legal aplicabil situației litigioase:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar consideră că recursul declarat de S.R.L. „DFM” este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 192 alin. (1) Codul administrativ, pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ la curțile de apel și la Curtea Supremă de Justiție se instituie complete și/sau colegii specializate de judecători.

Potrivit art. 194 alin. (1) Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor

împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Conform art. 243 alin. (2) Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată.

Iar conform art. 243 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: [...] b) respinge recursul.

Prin înscrisurile cauzei se confirmă că, la 27 decembrie 2021, între Minayev Andiy, reprezentat de Moraru Stanislav, în calitate de vânzător și Geler Arie, reprezentat de Shmoish Igor, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale, în conformitate cu condițiile căruia, vânzătorul a vândut, iar cumpărătorul a cumpărat partea socială în mărime de 90 % ce aparține vânzătorului în capitalul social al S.R.L. „DFM”, înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la 12 noiembrie 2015 (f. d. 22-26).

Potrivit pct. 3.1 din contract, partea socială a fost vândută la prețul de 1 000 000,00 euro, fiind stabilit de părți la comun acord și urma a fi achitat de către cumpărător vânzătorului prin transfer bancar pe contul deschis pe numele vânzătorului la B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A., în decursul a 5 zile lucrătoare din momentul semnării contractului.

Prin decizia Agenției Servicii Publice privind înregistrarea modificărilor din 29 decembrie 2021, s-a admis cererea de înregistrare a modificărilor, s-a înregistrat și consemnat în Registrul de stat al persoanelor juridice modificările în actele de constituire ale persoanei juridice S.R.L. „DFM”, înscrisă în Registrul de stat al persoanelor juridice, după cum urmează: a include în componența asociaților: Geler Arie – parte socială în valoare de 9 969 349,50 lei (90 %), Minayev Andriy, parte socială în valoare de 1 107 705,50 lei (10 %) (f. d. 27).

Prin decizia asociaților S.R.L. „DFM” din 7 februarie 2022, s-a dispus, ca o parte din profitul pentru anul 2020, în mărime de 8 500 000,00 lei, să fie atribuită spre achitarea dividendelor asociaților societății, proporțional cotelor-părți din capitalul social deținut, și anume: Geler Arie – 7 650 000,00 lei, Minayev Andriy – 850 000,00 lei (f. d. 28).

La 4 februarie 2022, S.R.L. „DFM” a transferat din contul bancar deținut la B.C. „Victoriabank” S.A. lui Geler Arie suma de 62 405,65 euro, cu titlu de dividende pentru anul 2020.

Ulterior, la 9 februarie 2022, a mai fost inițiată o plată similară în sumă de 210 816,92 euro, însă, tranzacția nu a fost procesată, fiind aplicate măsuri asiguratorii de către bancă pe această sumă, pe un termen de 5 zile lucrătoare.

Astfel, prin decizia Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-15-8d din 16 februarie 2022, s-a dispus sistarea imediată a executării activităților și

tranzacțiilor suspecte de achitare a dividendelor către asociatul Geler Arie, ale persoanei juridice S.R.L. „DFM”, în limitele sumei de 210 816,92 euro, pe un termen de 30 de zile lucrătoare (f. d. 184).

Nefiind de acord cu decizia respectivă, pe 1 martie 2022, S.R.L. „DFM” a depus în instanță acțiune cu privire la anularea deciziei Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-15-8d din 16 februarie 2022.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamanta a formulat și cerință de suspendare a executării deciziei Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte nr. 03/2-15-8d din 16 februarie 2022.

Soluționând cererea de suspendare a deciziei contestate, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani prin încheierea din 4 aprilie 2022, a dispus respingerea cererii, constatând caracterul neîntemeiat al argumentelor expuse de reclamantă în susținerea cerinței de suspendare a actelor administrative contestate.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe în raport cu criticile expuse în recurs, Completul judiciar conchide asupra legalității încheierii primei instanțe, iar în acest sens, se impun a fi precizate următoarele.

Conform art. 33 alin. (11), (12) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, instanța de contencios administrativ sau, după caz, instanța de recurs poate dispune suspendarea executării deciziilor Serviciului prevăzute la alin. (4) și, respectiv, a încheierilor judecătorului privind prelungirea termenului numai la cererea persoanei care se consideră lezată în drepturi, depusă concomitent sau după depunerea contestației, și doar în cazul în care sînt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) motivele invocate în susținerea contestației sînt pertinente și bine întemeiate;

b) sînt prezentate argumente că circumstanțele litigiului reclamă dispunerea urgentă a suspendării executării actului contestat pentru a evita prejudicierea gravă și ireparabilă a intereselor persoanelor care se consideră lezate în drepturi;

c) prejudiciul care ar putea fi cauzat depășește interesul public urmărit prin emiterea actului contestat.

Cererea de suspendare a executării actelor contestate, depusă în condițiile alin. (12), se examinează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la depunere, cu citarea obligatorie a părților, instanța judecătorească urmînd să pronunțe o încheiere motivată privind suspendarea sau refuzul suspendării executării actelor contestate.

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios

administrativ. Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Completul enunță, că în interpretarea corectă a normei enunțate, se va reține, că prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic.

Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, motivele suspendării sunt:

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul subliniază că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatată existența acelor temeuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât cazul bine justificat în vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert

fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legiuitor și invocat de către recurent în vederea suspendării executării actului administrativ – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul reține că prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțelege acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acțiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalității, opusul ilegalității fiind legalitatea procedurală (formală) și legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar și temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

Raportând normele de drept procedural legal enunțate la circumstanțele litigiului dedus judecății, instanța de recurs fără a se expune și a prejudicia fondul cauzei deduse judecății și fără a tranșa chestiunea legalității actului contestat, reține că instanța de fond corect a concluzionat asupra faptului că nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat aprecierile referitoare la nelegalitatea unui act administrativ a cărui suspendare se cere, întrucât acceptarea unui asemenea raționament ar echivala cu o prejudecare a fondului litigiului, care privește examinarea legalității, examinare ce excedează cadrului procesual, respectiv acțiunii în suspendarea executării actului administrativ.

Or, judecarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului.

Astfel, motivele de nelegalitate a actului invocate în susținerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat, deoarece în

speță, acestea se referă la fondul cauzei și nu pot constitui obiect de examinare a cauzei în ordine de recurs împotriva încheierii de suspendare.

Sub acest aspect, Completul subliniază că, actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) și imediat, el fiind însuși titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Prin urmare, având în vedere că examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, instanța de fond just a concluzionat că în speță nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea deciziei Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor nr. 03/2-15-8d din 16 februarie 2022.

Argumentele recurente precum că, decizia Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor nr. 03/2-15-8d din 16 februarie 2022, este nemotivată, nu pot fi reținute de instanța de recurs drept temei de suspendare a executării actului administrativ individual contestat, așa cum, aceste argumente se referă la fondul cauzei.

Cu atât mai mult, se reține că, cerințele înaintate față de decizia Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor de sistare a executării activităților, tranzacțiilor sau bunurilor suspecte, sunt expuse în Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, iar în decizia contestată, s-a indicat expres motivarea dispunerii măsurilor asiguratorii, și anume, indici privind caracterul fictiv al tranzacțiilor și suspiciuni privind tănuirea beneficiarului efectiv.

Astfel, efectuând o analiză sumară a motivării expuse în decizia Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor nr. 03/2-15-8d din 16 februarie 2022, referitoare la existența unor indici privind caracterul fictiv al tranzacțiilor și a suspiciunilor privind tănuirea beneficiarului efectiv, Completul conchide că aceasta corespunde dispozițiilor Legii cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.

Dezacordul reclamantei-recurente cu motivele expuse în decizia contestată, nu poate fi supus analizei la etapa soluționării cererii de suspendare, dar urmează a fi supuse dezbaterii în ședințele de judecată, cu respectarea strictă a principiului contradictorialității și egalității armelor părților în proces.

Cât privește cel de-al doilea temei prevăzut de legiuitor și invocat de către recurentă în vederea suspendării actului administrativ – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a

actului administrativ individual defavorabil, Completul reține că scopul aplicării acestui temei este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

Se atestă, că prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire i-ar produce petentului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că fondul just a concluzionat că în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Aceasta deoarece existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată și nici probată în regim suficient de obiectiv și convingător. Or, la depunerea cererii privind suspendarea actului administrativ, S.R.L. „DFM” nu a argumentat prin ce acțiuni anume, nedispunerea suspendării actelor contestat ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile recurentei.

Completul subliniază, că recurenta nu a explicat în ce mod poate fi prejudiciată prin executarea în continuare a deciziei contestate, or, decizia contestată se referă la sistarea executării activităților și tranzacțiilor suspecte de achitare a dividendelor către asociatul Geler Arie ale persoanei juridice S.R.L. „DFM”.

Totodată, Completul reține că, simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ. Or, chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea actului contestat trebuie motivat convingător, nu prin simpla enumerare a unor fapte.

Doar invocarea riscului și enumerarea unor fapte nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare în vederea suspendării actului administrativ contestat, așa cum, cuantumul obligațiilor impuse prin efectul actului contestat de S.R.L. „DFM” nu poate constitui temei de garanție a asigurării legalității prin suspendarea efectului execuțional al acestuia, decât în condițiile în care, aceasta justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului

execuțional al actului administrativ contestat raportat la pretensele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Pentru motivele expuse Completul menționează că, S.R.L. „DFM” nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente. Or, din cererea înaintată nu sunt identificate niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Argumentul recurenteii precum că, executarea în continuare a actului administrativ contestat prin producerea efectelor declarate, va avea drept consecință producerea daunelor financiare ireparabile, nu pot fi reține de instanța de recurs, or, însăși recurenta a specificat că, drept efect al deciziei respective, asociatul S.R.L. „DFM” nu va putea valorifica mijloacele financiare ce i se cuvin, sub formă de dividende.

Astfel, urmând logica argumentelor expuse de recurentă, se impune concluzia că prin decizia contestată, nu sunt afectate drepturile și interesele S.R.L. „DFM”, or, prin decizia contestată s-a dispus sistarea achitării dividendelor unuia dintre asociații S.R.L. „DFM”.

Completul desconsideră argumentele recurenteii care a susținut, că fondul a examinat cererea de suspendare cu derogare de la prevederile art. 33 alin. (13) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, care impun necesitatea citării participanților la proces în ședință judiciară pentru examinarea cererii de suspendare.

Cu referire la acest aspect, instanța de recurs reiterează, că **potrivit art. 214 alin. (4) Codul administrativ**, instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

La rândul său, **art. 33 alin. (13) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului**, prevede că, cererea de suspendare a executării actelor contestate, depusă în condițiile alin. (12), se examinează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la depunere, cu citarea obligatorie a părților, instanța judecătorească urmînd să pronunțe o încheiere motivată privind suspendarea sau refuzul suspendării executării actelor contestate.

Completul reține, că Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, a fost adoptată la 22 decembrie 2017 și este în vigoare din 23 februarie 2018, iar Codul administrativ a fost adoptat la 19 iulie 2018 și este în vigoare din 1 aprilie 2019.

Conform art. 7 alin. (3) din Legea cu privire la actele normative, în cazul în care între două acte normative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme, se aplică prevederile ultimului act normativ adoptat, aprobat sau emis, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 5 alin. (3) și (4).

Se reține, că atât Codul administrativ, cât și Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, sunt legi ordinare, adică, legile respective sunt acte normative cu aceeași forță juridică.

Având în vedere, că Codul administrativ, cât și Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, sunt legi ordinare și reținând că Codul administrativ este un act normativ ulterior, se deduce, că în cazul în care există conflict între aceste două norme legale, urmează a fi aplicate dispozițiile legii ulterioare.

Respectiv, reținând faptul, că dispozițiile Codului administrativ se aplică cu prioritate față de dispozițiile Legii cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, Completul conchide că, la examinarea cererii de suspendare formulată de S.R.L. „DFM”, nu au fost admise derogări de la norme legale.

Totodată, Completul respinge și argumentul reprezentanților recurente care au susținut că fondul nu le-a expediat copia referinței depuse de Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, așa cum, prin înscrisurile cauzei, și anume extrasul de e-mail din 7 martie 2022, se confirmă că, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a expediat în adresa avocaților Aureliu Colenco și Denis Calaida referința depusă la 7 martie 2022 (f. d. 194).

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind că instanța de recurs a constatat netemeinicia argumentelor invocate de către recurs, combătute integral prin constatările expuse mai sus și, concomitent, a constatat legalitatea încheierii contestate prin prisma constatărilor expuse supra, fără a interveni în fondul cauzei, Completul ajunge la concluzia privind respingerea recursului declarat de S.R.L. „DFM” și menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

DECIDE :

Se respinge recursul declarat de S.R.L. „DFM”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 4 aprilie 2022, adoptată în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.R.L. „DFM” împotriva Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ghenadie Mîra

Judecătoria
Dașchevici

Grigore

Angela Bostan